

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6209

гр. София, 08.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 08.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

като разгледа дело номер **4606** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Б. Л. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. К. К. против Национална гвардейска част (НГЧ) [населено място] и В. академия (ВМА) - [населено място]. С исквата молба на основание чл.1 от ЗОДОВ срещу ответниците, в условията на солидарност, са предявени обективно съединени иски за имуществени вреди в размер на 36 000 лева, ведно със законната лихва от 11.03.2016г., изразяващи се в пропуснатата полза от неполучени заплати за период от 36 месеца след освобождаването му от служба на 11.03.2016г. с незаконосъобразна Заповед №ЛС-37/11.03.2016г., издадена от Командира на НГЧ, в размер на 36 000,00лева. Съгласно посоченото в исквата молба претендираните вреди произтичат от незаконосъобразна Заповед №ЛС-37/11.03.2016г., издадена от Командира на НГЧ, с която е прекратен договора му за военна служба като оркестрант, освободен е от военна служба и е зачислен в резерва, на основание чл.162, ал.3 от ЗОВСРБ / отменена с решение № 7707 от 14.12.2017г. по адм.дело 3237/2016г. на АССГ, оставено в сила с решение № 1107 от 20.03.2019г. по адм.дело 3031/2018г. на ВАС/.

Видно от материалите по делото / вкл. и направената справка в деловодната система на АССГ/, с влязло в сила като необжалвано определение № 3356/07.05.2020г., постановено по адм. дело № 2821/2020г., по описа на АССГ, е оставен без разглеждане предявения от Б. Л. П., чрез адв. К. К. против Национална гвардейска част(НГЧ) [населено място] и В. академия(ВМА) [населено място] иск на основание чл.1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 36 000,00 лева, ведно със законната лихва от 11.03.2016г., представляващи неполучено възнаграждение за период от 36 месеца след освобождаването му от работа със Заповед №ЛС-37/11.03.2016г., издадена от Командира на НГЧ [населено място].

Настоящото производство следва да бъде прекратено на основание чл. 159 т.6 от АПК

/влязло в сила решение по оспорването/.

Съгласно чл. 298, ал. 1 ГПК във вр. с чл.144 АПК, влязлото в сила съдебно решение е задължително за участвалите в производството страни и то за разрешеното с него основание. Според чл. 299, ал. 1 ГПК във вр. с чл.144 АПК спор разрешен с влязло в сила решение не може да бъде пререшаван, освен ако законът разпорежда друго, като по-късно заведеното дело се прекратява служебно от съда /ал.2 на чл.299 ГПК/. Н. е абсолютна отрицателна процесуална предпоставка, която обезпечава стабилността на правоустановяващото действие на силата на присъдено нещо, срещу опасността от противоречиво решение по същия спор между същите страни, предизвикано от нов иск. Забраната за пререшаемост по чл. 299 ГПК е приложима за всяко отделно правоотношение, обхванато от предмета на делото. Когато между едни и същи страни са възникнали няколко спора, основани на един и същ правопораждащ факт, и по някои от споровете има вече влязло в сила решение, следва да се приеме, че относно правопораждащия факт съд се е произнесъл окончателно.

С предявената искова претенция се цели пререшаване на спор разрешен с влязло в сила съдебно решение, поради което следва да намери приложение разпоредбата на чл. 299, ал. 2 от ГПК и производството по настоящото дело да бъде прекратено. Делата са образувани по повод идентично искане на един и същи ищец и срещу един и същ ответник. Влязлото в сила съдебно решение е основание по чл.299 ал.2 ГПК вр. с чл.144 АПК за прекратяване настоящото производство, съответно връщане на исковата молба на подателя ѝ.

С оглед изхода на делото, на ответниците, се дължи своевременно поисканото юрисконсултско възнаграждение, определено в минимален размер от по 100 лева, съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ВРЪЩА на Б. Л. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. К. К. искова молба с вх. № 18913/20.05.2022г., с която против против Национална гвардейска част(НГЧ) [населено място] и В. академия(ВМА) [населено място] е предявен иск на основание чл.1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 36 000 лева, ведно със законната лихва от 11.03.2016г., представляващи неполучено възнаграждение за период от 36 месеца след освобождаването му от работа със Заповед №ЛС-37/11.03.2016г., издадена от Командира на НГЧ - [населено място].

ОСЪЖДА Б. Л. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална гвардейска част - [населено място] сумата от 100 лева и на В. академия - [населено място], сумата от 100 лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 7-мо дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: